Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Natalia Moldovanu

**Dosarul nr. 2r-99/26**
**PIGD: (2-25170929-12-2-09122025-1)**

**D E C I Z I E**

8 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților recursul declarat de către Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei,

împotriva O.C.N. „Prime Capital" S.R.L., S.A. „Grawe Carat Asigurări" S.R.L., Banca Națională, Comisia Națională a Pieții Financiare, Ministerului Jusitiției, S.C. „Dulcișor" S.R.L., Agenția Servicii Publice, Notarul public Belicesco Oleg și a executorului judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 decembrie 2025, prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de către Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei vs. O.C.N. „Prime Capital" S.R.L., S.A. „Grawe Carat Asigurări" S.R.L., Banca Națională, Comisia Națională a Pieții Financiare, Ministerului Jusitiției, S.C. „Dulcișor" S.R.L., Agenția Servicii Publice, Notarul public Belicesco Oleg și a executorului judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral,-

**A C O N S T A T A T:**

**Poziția instanței de fond:**

La 8 decembrie 2025, Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei a depus în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată împotriva O.C.N. „Prime Capital” S.R.L., S.A. „Grawe Carat Asigurări” S.R.L., Banca Națională, Comisia Națională a Pieții Financiare, Ministerului Jusitiției, S.C. „Dulcișor” S.R.L., Agenția Servicii Publice, Notarul public Belicesco Oleg și a executorului judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 decembrie 2025, s-a restituit cererea de chemare în judecată depusă de Revenco Andrei, Revenco Auricăi și Revenco Raisei împotriva O.C.N. „Prime Capital” S.R.L., S.A. „Grawe Carat Asigurări” S.R.L., Banca Națională, Comisia Națională a Pieții Financiare, Ministerului Jusitiției, S.C. „Dulcișor” S.R.L., Agenția Servicii Publice, Notarul public Belicesco Oleg și a executorului judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea încheierii menționare, judecătorul a reținut aplicabilitatea prevederilor art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, potrivit cărui judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, inclusiv prin mediere, prevăzută de lege pentru categoria respectivă de cauze sau de contractul părților.

**Solicitarea recurentului:**

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 17 decembrie 2025, Revenco Andrei, Revenco Aurica și Revenco Raisa au depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 septembrie 2025, solicitând admiterea recursului și casarea încheierilor contestate.

**Argumentele părților:**

În motivarea recursului, reprezentantul recurentului a invocat dezacordul cu încheierea instanței de fond, o consideră neîntemeiată și pasibilă de casare, întrucât, prevederile art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, sunt inaplicabile în lipsa unei obligații legale exprese pentru categoria de cauze dedusă judecății, explicând că acesta operează numai atunci când procedura prealabilă este impusă de lege pentru categoria respectivă de cauze. În speță, instanța transformând clauzele contractuale într-un obstacol jurisdicțional absolut, fără a demonstra că litigiul – având ca obiect nulitatea absolută, clauze abuzive și executare silită intră în sfera categoriei legale supusă

procedurii prealabile. Iar, admiterea unei astfel de interpretări ar permite profesionistului să-și creeze prin contract un regim procedural paralel ce ar bloca accesul consumatorului la instanță și să amâne de la sine controlul judiciar al cauzelor abuzive.

Susține că instanța era obligată să asigure accesul efectiv la judecată și să examineze ex officio cauzele invocate ținând cont că obiectul acțiunii este apărarea consumatorului prin anularea contractelor și a clauzelor abuzive, radierea ipotecii și anularea actelor de executare. În aceste litigii, controlul judiciar nu este opțional iar instanța nu poate impune un filtru contractual care îi anulează dreptul la un remediu efectiv.

Arată că, instanța ierarhic inferioară a aplicat un formalism excesiv și lipsă de motivare reală, nefiind regăsit răspunsurile argumentelor esențiale și analizează compatibilitatea clauzei de „procedură amiabilă" cu protecția consumatorului. Încheierea fiind o reproducere a cauzelor contractuale și formulează concluzii generale fără a stabili de ce cererea de nulitate absolută și de protecție a consumatorului ar fi condiționată de o somație prealabilă, fără a fi examinate caracterul abuziv al clauzei, fără a verificare dacă procedura ar fi fost proporțională și efectivă.

La fel, reiterează că instanța a preluat clauze standard de la pct. 20.2 (..) pct. 11.2 (..) fără a analiza dacă sunt abuzive. Or, însăși cererea de chemare în judecată vizează declararea clauzelor abuzive; a utiliza o clauză posibil abuzivă ca temei pentru a bloca controlul judiciar asupra abuzului reprezintă un cerc vicios inadmisibil într-un stat de drept.

Aceștia arată că, prin cererea de chemare în judecată au solicitat constatarea nulității absolute a actului de împrumut ipotecar și a contractului de ipotecă, inclusiv a actelor adiționale, declararea caracterului abuziv al anumitor clauze, radierea ipotecii, anularea actelor de executare și a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral. Prin urmare, în opinia recurenților, faptul că pretențiile își au originea într-un raport contractual nu înseamnă că litigiul reprezintă un simplu litigiu privind interpretarea sau executarea contractului.

Un alt argument invocat de recurenți vizează caracterul de ordine publică pe care aceștia îl atribuie chestiunilor referitoare la nulitatea absolută și la clauzele abuzive. Ei susțin că, în asemenea litigii, controlul jurisdicțional nu poate fi condiționat de parcurgerea unei proceduri amiabile instituite printr-o clauză contractuală. În opinia lor, instanța de judecată trebuia să examineze efectiv susținerile privind caracterul abuziv al clauzelor și legalitatea actelor de executare, iar un filtru contractual nu poate înlătura sau amâna competența instanței de a exercita acest control.

În continuare, recurenții contestă folosirea de către instanța de fond a clauzelor contractuale privind „procedura amiabilă", „obligația de a negocia" și „înaintarea unei somații" drept temei pentru restituirea cererii. Ei susțin că aceste prevederi au caracter standard și nu au fost negociate în mod individual, fiind inserate în contractele încheiate de profesionist. Din această perspectivă, recurenții consideră că nu este admisibil ca tocmai o clauză a cărei validitate și al cărei caracter abuziv urmează să fie examinate de instanță să fie folosită, anterior examinării fondului, ca instrument procedural pentru blocarea accesului la justiție.

Recurenții mai susțin că, instanța de fond nu ar fi analizat caracterul potențial abuziv al clauzei privind procedura amiabilă, deși însăși cererea de chemare în judecată urmărește declararea unor clauze contractuale ca fiind abuzive. Potrivit poziției recurenților, o asemenea abordare ar crea un cerc vicios, deoarece clauza contestată ca fiind abuzivă ar fi utilizată tocmai pentru a împiedica accesul la examinarea judiciară a caracterului său abuziv. Ei apreciază că o asemenea clauză poate produce un dezechilibru semnificativ în detrimentul consumatorului, în special în condițiile unui contract de adeziune, în care consumatorul nu dispune de o putere reală de negociere.

La fel, susțin că simpla lipsă a unei dovezi privind îndeplinirea unei proceduri contractuale nu putea justifica restituirea cererii, în condițiile în care nu ar fi fost stabilită existența unei obligații legale de parcurgere a procedurii respective și în condițiile în care obiectul acțiunii îl constituie nulitatea absolută, protecția consumatorului și legalitatea executării silite. Aceștia arată că, în situația în care instanța ar fi identificat anumite neajunsuri formale ale cererii, ar fi trebuit aplicate mecanismele procedurale corespunzătoare pentru înlăturarea acestora, fără ca accesul la instanță să fie blocat prin restituirea cererii.

Mai indică că, încheierea contestată nu ar răspunde efectiv argumentelor esențiale formulate în cererea de chemare în judecată și nu ar explica în mod suficient de ce o procedură amiabilă prevăzută contractual ar putea constitui o condiție pentru sesizarea instanței într-un litigiu privind nulitatea absolută și clauzele abuzive. În opinia lor, instanța nu ar fi analizat nici dacă o astfel de procedură este proporțională și efectivă și nici compatibilitatea acesteia cu cerințele privind protecția consumatorului. Recurenții leagă acest deficit de motivare de exigențele art. 6 § 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, invocând necesitatea unui control judiciar efectiv.

Recurenții invocă, de asemenea, necesitatea examinării din oficiu a clauzelor contractuale susceptibile de a avea caracter abuziv. Potrivit susținerilor lor, instanța nu poate subordona exercitarea unui asemenea control unei proceduri contractuale prealabile, întrucât aceasta ar permite profesionistului să instituie, prin propriile clauze contractuale, un obstacol procedural în calea verificării judiciare a caracterului abuziv al acestora. În cererea de recurs se susține că protecția consumatorului și controlul clauzelor abuzive impun un rol activ al instanței, inclusiv prin analiza din oficiu a caracterului abuziv, în măsura relevantă pentru soluționarea litigiului.

În susținerea acestei poziții, recurenții fac trimitere la jurisprudența Curții Supreme de Justiție și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Astfel, recurenții solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 12 decembrie 2025 și trimiterea cauzei spre examinare în fond, cu asigurarea controlului efectiv asupra clauzelor pretins abuzive și a nulității absolute, precum și adoptarea măsurilor procedurale necesare pentru a preveni un formalism excesiv și pentru garantarea accesului efectiv la instanță.

**Termenul de declarare a recursului:**

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei se reține că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 decembrie 2025, a fost expediată potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc la data de 16 decembrie 2025.

Prin urmare, Colegiul constată că, recursul declarat de recurenții Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei la data de 17 decembrie 2025, a fost declarat în interiorul termenului prevăzut de lege.

**Aprecierea instanței de recurs:**

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Din suportul probatoriu instanța de recurs a constata că, prin cererea înaintată de către Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei s-a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral (f.d. 3-12).

Potrivit materialelor cauzei, se constată că, la data de 8 decembrie 2025, potențialii reclamanți Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei, au depus cererea de chemare în judecată cu solicitările formulate cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral (f.d. 3-12).

La cererea de chemare în judecată, printre înscrisurile anexate la aceasta se regăsește și contractul de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017 încheiat între Î.C.S. „Prime Capital” S.R.L. și Revenco Aurica la data de 18 decembrie 2017 (f.d. 39-49).

Potrivit contractului menționat, la capitolul 20, subpunctele 20.1-20.3, la interpretarea și executarea contractului, precum și momentele nereglementate de contract se vor aplica prevederile legislației în vigoare a Republicii Moldova. Orice neînțelegere

sau dispută apărută între părți în legătură cu interpretarea sau executarea contractului se soluționează pe cale amiabilă (extrajudiciară), prin prezentarea în scris a revendicărilor, care vor fi expediate părții opuse. În cazul în care disputa nu poate fi soluționată pe cale amiabilă, litigiul va fi soluționat de către Judecătoria sect. Centru, mun. Chișinău, în baza prevederilor art. 39 alin. (11) din Codul de procedură civil (a se vedea f.d. 48).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 decembrie 2025, judecătorul primei instanțe, în temeiul prevederilor art.171 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus restituirea cererii depuse de către Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral.

În conformitate cu art. 170 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă reclamantul nu a respectat procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe calea extrajudiciară, inclusiv prin mediere, prevăzută de lege pentru categoria respectivă de cauze sau de contractul părţilor.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, prima instanță a constatat în mod legal și întemeiat că cererea de chemare în judecată nu a respectat procedura de soluționarea prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, ținând cont de prevederile contractuale reținute anterior.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele invocate în recurs referitoare la pretinsa incompatibilitate a respectării procedurii prealabile în raporturile juridice litigioase în care una dintre părți are calitatea de consumator. Or, simpla calitate de consumator nu exclude, prin ea însăși, posibilitatea și necesitatea îndeplinirii unui demers prealabil părții adverse până la sesizarea instanței. Această calitate impune, însă, ca orice asemenea cerință procedurală să fie examinată prin prisma normelor speciale de protecție a consumatorilor și a compatibilității acesteia cu drepturile conferite consumatorului de lege.

Pentru contractul din 18 decembrie 2017, se va aplica legea în vigoare la data încheierii. Astfel, potrivit Legii nr. 256 cu privire la clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 09.12.2011, potrivit art. 4 se regăsește noțiunea de clauză abuzivă - clauză contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului, contrar cerinţelor de bună-credinţă, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract, iar potrivit art. 6 este stabilit modul de evaluare a caracterului abuziv al clauzelor contractuale în care se ia în considerare natura bunurilor sau a serviciilor pentru care s-a încheiat contractul şi raportîndu-se, în momentul încheierii lui, la toate circumstanţele care însoţesc încheierea şi la toate clauzele contractului sau ale unui alt contract de care acesta depinde. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, la evaluarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale, cu excepţia clauzelor stabilite la art. 5 alin. (5).

Astfel, excepția prevăzută de art. 5 alin. (5) se regăsește la lit. q) Sînt considerate abuzive clauzele care au ca obiect sau efect excluderea sau obstrucţionarea dreptului consumatorului de a intenta acţiune în instanţă judecătorească sau de a exercita orice alt drept prevăzut de lege, în special prin obligarea consumatorului de a soluţiona orice litigiu exclusiv prin arbitraj, care nu este reglementat de dispoziţiile legale, restricţionînd în mod nejustificat dovezile aflate la dispoziţia consumatorului sau impunîndu-i sarcina probei care, în conformitate cu legislaţia aplicabilă, trebuie să îi revină altei părţi la contract.

Invocarea nulității absolute a contractului nu permite presupunerea anticipată că toate stipulațiile sale sunt lipsite de efecte. În același timp, instanța nu poate presupune validitatea clauzei folosite pentru a împiedica examinarea cererii și amâna orice control al acesteia până la o judecată pe fond la care reclamantul nu a obținut acces.

Prin urmare, obiecțiile privitoare la clauza pe care se întemeiază restituirea trebuie examinate în măsura necesară soluționării incidentului procedural. Această verificare nu echivalează cu soluționarea tuturor pretențiilor de fond. Faptul că o critică privind clauza de procedură prealabilă este formulată ca răspuns la motivarea încheierii atacate nu justifică, prin el însuși, ignorarea sa în recurs.

La evaluare prezintă relevanță caracterul reciproc și clar al obligației, posibilitatea reală de a o îndeplini, durata procedurii, eventualele costuri, efectul asupra termenelor de exercitare a drepturilor și posibilitatea obținerii unei protecții judiciare urgente. O obligație de notificare scrisă nu este, prin simpla sa denumire, nici abuzivă, nici compatibilă în orice împrejurări cu accesul la instanță.

Dreptul de acces la instanță, protejat de art. 20 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție, poate fi supus unor condiții procedurale, însă aplicarea lor trebuie să urmărească un scop legitim și să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate. Simpla trimitere la existența unei condiții în lege sau în contract nu epuizează această examinare.

Procedura de notificare poate servi clarificării divergențelor și evitării unui proces, fără să oblige partea să încheie o tranzacție asupra unor drepturi de care nu poate dispune.

Articolul 170 alin. (4) din Codul de procedură civilă permite adresarea repetată după înlăturarea impedimentului. Această posibilitate este relevantă, dar nu remediază, prin ea însăși, aplicarea unei clauze nevalabile, inopozabile sau străine de obiectul acțiunii.

În raport cu constatările concrete privind aplicabilitatea clauzei, neîndeplinirea procedurii prealabile și proporționalitatea măsurii, expuse mai sus, Colegiul reține că restituirea cererii se întemeiază pe art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Argumentele privind inexistența, în principiu, a unui izvor contractual al obligației și incompatibilitatea automată a oricărei proceduri prealabile cu protecția consumatorului nu justifică, în aceste condiții, casarea încheierii.

Menținerea încheierii nu soluționează fondul pretențiilor și nu confirmă validitatea contractelor, întinderea datoriei ori legalitatea actelor de executare silită. După înlăturarea impedimentului constatat, reclamanții își pot exercita dreptul de a sesiza instanța în condițiile legii.

Prin urmare, Colegiul civil comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând situația de fapt din prezenta speță în raport cu prevederile normelor de drept enunțate, ajunge la concluzia că, soluția instanței de fond este una corectă, în condițiile în care potențiala reclamantă nu a demonstrat îndeplinirea condițiilor pre judiciare prevăzute și acceptate la încheierea contractului.

În același timp, Colegiul, reținând că în temeiul art. 5 alin.(1) Cod de procedură civilă orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, *în modul stabilit de lege,* sintagmă ce semnifică că dreptul la acțiune urmează a fi exercitat doar în ordinea prevăzută de legislația procesual civilă, la caz, cu respectarea condițiilor de exercitare ale acestui drept, respinge ca fiind declarativ argumentul recurentului precum că, reclamantului i-a fost încălcat dreptul fundamental de acces liber la justiție garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 din CEDO.

Astfel, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentei vizavi de netemeinicia actului judecătoresc contestat, or criticile aduse, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea recursului.

În consecință, din considerentele menționate şi, având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul declarat de către Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul civil Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru-,

**D E C I D E :**

Se respinge recursul declarat de către Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 decembrie 2025, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Revenco Alina, Revenco Raisa și Revenco Andrei vs. O.C.N. „Prime Capital" S.R.L., S.A. „Grawe Carat Asigurări" S.R.L., Banca Națională, Comisia Națională a Pieții Financiare, Ministerului Jusitiției, S.C. „Dulcișor" S.R.L., Agenția Servicii Publice, Notarul public Belicesco Oleg și a executorului judecătoresc Nicolae Pașa cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/2559/12/2017, a contractului de ipotecă nr. IPO/2559/12/2017 și a tuturor actelor adiționale, declararea clauzelor abuzive, radierea ipotecii și a tuturor mențiunilor aferente din registrul bunurilor imobile, actelor de executare cu anularea integrală a procedurii de executare silită, repunerea în situația anterioară și repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu